

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

A1. Τόσο κοντά στα τείχη μας έχουμε τον εχθρό ! Επομένως προφυλαχτείτε από τον κίνδυνο, προστατέψτε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Την αυτοπεποίθηση που είναι υπερβολική σε σας, να αποβάλετε. Μην πιστέψετε ότι θα ενδιαφερθεί κανείς για την πατρίδα αν εσείς οι ίδιοι δεν έχετε φροντίσει για την πατρίδα. Θυμηθείτε πως κάποτε η πολιτεία βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο !

Στη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο ύπατος Τίτος Μάνλιος ο οποίος καταγόταν από αριστοκρατική γενιά είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη.

Τότε ρώτησε τη θυγατέρα (του) τι από τα δύο θα προτιμούσε να είναι μετά από μερικά χρόνια, ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε: «Εγώ, πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλε σ' εκείνη το εξής ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω ότι δε θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;»

B1.

prope : proxime
opibus : opes
nimia : magis nimia
neminem : nullius
ipsi : ipsi
extremo : extero
discrimine : discrimina
nobili genere : nobilia genera
exercitui : exercitibus
omnes : omni
illa : illud
pater: patrum
istae: istarum
te: sibi

B2.

habemus : habento
cavete : cautum / cautu
tutamini : tutantem / tutarurum / tutatum
nolite : nolles
deponite : deposuerit

natus : nasci
abiret : abibunt
edixit : edic
abstinerent : abstineant
mallet : mavultis
obiecit : obicereris (-re)
faciant : fiant

Γ1α.

oribus: αφαιρετική του μέσου στο confidere
vobis: δοτική προσωπική κτητική από το est
neminem: υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου consulturum esse (ετεροπροσωπία)
patria: δοτική προσωπική χαριστική από το consulturum esse
fuisse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο του mementote
bello: απρόθετη σαφαιρετική, αφαιρετική του χρόνου στο praefuit
genere: απρόθετη κυρίως αφαιρετική ως αφαιρετική της καταγωγής στο natus (δήλωση άμεσης καταγωγής)
aliquot: επιθετικός προσδιορισμός στο annos
cana: κατηγορούμενο στο ego μέσω του τελικού απαρεμφάτου esse.
illi: έμμεσο αντικείμενο του ρήματος obiecit
te: αντικείμενο του ρήματος faciant

Γ1β. α) Itaque nolite cavere periculum
β) Itaque ne caveritis periculum

Γ2α. Είναι δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του quin. Εισάγεται με το σύνδεσμο quin γιατί το ρήμα εξάρτησης (non dubito) συνοδεύεται από άρνηση. Λειτουργεί ως αντικείμενο του ρήματος non dubito. Εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι δευτερεύουσες προτάσεις του quominus και του quin, γιατί το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης. Ειδικότερα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (nolis), γιατί το ρήμα εξάρτησης (non dubito) είναι αρκτικού χρόνου. Ισχύει η ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων γιατί η πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι κατά τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης του quin στο παρόν.

Γ2β. natus: qui nobili genere natus erat / natus est.
Is cum aliquando castris abiret: Consul (Is) aliquando castris abiens.

Γ2γ. «Utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?»
«Mavisne post aliquot annos cana esse an calva?»
«Post aliquot annos cana esse mavis an calva?»

